

[Justitsministeren]

gik af bemærkningerne, at lade denne lovs bestemmelser gælde uden nogen som helst betydning for de offentlige myndigheder. Det var det, der var præciseret. Der skulle ikke efter det oprindelige forslag ske nogen ændring i de offentlige myndigheders adgang til TV-overvågning. Men jeg erkendte også dengang, at det selvfølgelig kunne misforstås, og det er derfor, jeg selv synes, at den formulering, det nu har fået, er mere tilfredsstillende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 3

forkastedes uden afstemning

Ændringsforslag nr. 5 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 6 og 7, § 4, således ændret, og § 5

vedtoges uden afstemning.

§ 6

forkastede uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 om, at § 6 udgår, var dermed vedtaget.

§§ 7-9, ændringsforslag nr. 1 angående titlen og ændringsforslag nr. 2 til teksten vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Straffene for berigelsesforbrydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 21/4 82. Første behandling 28/4 82. Betænkning 14/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Det ville være forkert, hvis det ikke blev sagt ved denne behandling af lovforslaget, at det for mig at se er dybt beskæmmende, hvad man er i færd med her. På grund af at man siger, at man ikke har plads nok til strafafsonere, vil man generelt nedsætte straffen for en lang række lovovertrædelser, det gælder ikke mindst inden for berigelsesområdet. Det medfører i øvrigt, at man ikke afventer, at det sagkyndige straffelovråd bliver færdigt med sin almene overvejelse af det rimelige i at ændre strafferammerne og dermed strafudmålingen.

Justitsministeren er kommet såre nemt om ved tingene ved at bestille et stykke arbejde gjort af straffelovrådet på en 14 dages tid og i realiteten få slæbt rådet med til under protest at sige, at det kan vel nok gå det her, men alligevel. Alle høringsvarene – ikke alle, men næsten alle – går ud på, at det her ikke er rigtigt, det er ikke gennemarbejdet nok. Alligevel skal man køre det her igennem uden rigtig at have tid til at overveje tingene, og uden at man kan få en virkelig bedømmelse af de sagkyndige af det rimelige i dog at gøre noget og sammenholde det med andre forhold. Det har man ikke kunnet gøre.

Derfor er der at sige: tag det her, som det er, eller lad være – og der skal i hvert fald fra vor side lyde et helt klart: lad være! Det er ikke i overensstemmelse med tiden med et stigende antal lovovertrædelser, om end med en lille nedgang i fjor, med forhold, hvor vi ser, at vi til daglig, både hvad angår liv og legeme og hvad angår det, vi ejer og har, er udsat for større krænkelse, større og flere